

Η ιστορία της Ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου (Άγιου Τρύφωνος) Παλλήνης

/ [Ενορίες](#)



Ἡ ἐνορία τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ἀγίου Τρύφωνος) Παλλήνης ιδρύθηκε ἀνεπίσημα τὸ ἔτος 1937 καὶ ἐπίσημως μὲ βασιλικὸ διάταγμα τὸ ἔτος 1946 (Φ.Ε.Κ. 184/30.05.1946) μὲ κεντρικὸ ναὸ τὸ ἰδιόκτητο παρεκκλήσιο τῆς οἰκογένειας Μιχαήλ & Μαρίας Καλλιφρονά, ἐπὶ ὀνόματι τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Ἦδη ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ προηγούμενου αἰῶνος εἶχε καθιερωθεῖ πανευλαβῶς νὰ ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ὡς πολιούχου καὶ προστάτου τοῦ τότε χωρίου Χαρβάτι καὶ πρὸς τοῦτο οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι ἱστόρησαν ἱερὰ εἰκόνα τοῦ ἁγίου καὶ τὴν τοποθέτησαν στὸ ἐν λόγω παρεκκλήσιο, ἀναγράφοντας σὲ αὐτὴν τὰ ἑξῆς : «Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1916. Δαπάνη κατοίκων τινῶν ἐν Χαρβατίῳ ὧν τὰ ὀνόματα οἶδε καὶ εἶθε νὰ βοειθῇ ὁ Ἅγιος Θεὸς».

Πρωταρχικὸ μέλημα τῶν εὐσεβῶν κατοίκων ἀπετέλεσε ἡ ἀνέγερση μεγαλοπρεποῦς ναοῦ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ πολιούχου ἁγίου καὶ τοῦτο κατορθώθηκε μετὰ ἀπὸ πολλοὺς κόπους καὶ αἱματηρὲς θυσίες κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Τὴν 2α Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1971 τίθεται ὁ θεμέλιος λίθος ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κυρό

Νικόδημο καὶ τὴν 27ῃ Μαΐου 1987 τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Ἀγαθόνικο.



Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν παλαιὸ ἐνοριακὸ ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ πολιούχου ἁγίου Τρύφωνος, τὴν ἐνορίαν κοσμοῦν τὰ παρεκκλήσια τοῦ ἁγίου Νικολάου, μνημεῖο τῆς μεταβυζαντινῆς περιόδου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου (κοιμητηριακός), τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου καὶ τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Ἡ εὐλάβεια τῶν ἐνοριτῶν μας προσέθεσε σὲ αὐτὰ καὶ ἀρκετὰ ἰδιόκτητα παρεκκλήσια γιὰ νὰ τιμᾶται καὶ νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Σήμερα ποὺ ἡ Παλλήνη γνωρίζει μιὰ ἀπροσδόκητη πληθυσμιακὴ ἔκρηξη καὶ

συνεχῶς στὸν κοινωνικὸ καὶ ἀστικὸ ἴστό της προστίθενται νέα μέλη, ἡ ἐνορία ὡς πνευματικὴ τροφὸς προσπαθεῖ νὰ ἐντάξει στοὺς κόλπους της τὰ νέα παιδιὰ της καὶ νὰ τοὺς προσφέρει κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς πνευματικούς της χυμοὺς γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τὰ ἀναθρέψει μὲ πνεῦμα καὶ νοουθεσία Κυρίου.